

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Over het secularisme (deel 2/4)

Het *Dies Irae* is het lied van christelijke hoop

De Eucharistische Kruistocht Pius X

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

H. Hubertus

Kerkhof van de
Broeders van
Oudenbosch
of de Broeders
van Saint
Louis (Noord-
Brabant,
Nederland).

In de glans van uw licht
laat rusten
o Heer,
die gij uit het tijdelijk leven naar
het vaderhuis
hebt overgebracht

Uit Het jaar des Heren door Pius Parsch.

Vergeet de zielen van het vagevuur niet!

E.H. Louis Bochkoltz

Beste gelovigen,

De zielen lijden vreselijk in het vagevuur.

De maand november is de maand van de zielen. Het is hun maand. Ze rekenen op ons! Ze verlangen elk jaar met groot verlangen naar die maand, omdat ze weten dat de christenen gewoon zijn gedurende die maand meer voor de zielen te bidden dan op een andere tijd van het jaar. Het zou zo moeten zijn. Voor ons die katholiek zijn. Wij gaan niet naar het kerkhof enkel om bloemen te zetten maar om te bidden.

Er liggen in het Vagevuur duizenden zielen die lijden. Er zijn zielen bij van familieleden. Misschien van vader of moeder, ooms en tantes. Misschien nog wel de zielen van onze grootouders. Er liggen daar zielen te lijden van kinderen, zielen van mensen die verleden jaar nog leefden. Zielen van mensen die reeds vele jaren gestorven zijn.

En allen moeten daar vreselijk lijden. Geen enkel vlekje mag in hun ziel blijven. Hun ziel moet volledig zuiver zijn om in de hemel te komen. Ze weten dat de hemel op hen wacht. Dat de hemel het bezit is van God, een onbeschrijfelijk geluk! En daarom is elke minuut in het vagevuur als een eeuwigheid.

Wij kunnen de zielen helpen.

De zielen weten dat de mensen op de wereld hen zo gemakkelijk kunnen helpen. Dat bijzondere aflaten op hen toegepast, soms voldoende zijn om ze aanstonds uit het vagevuur te verlossen. De catechismus leert ons: *een aflat is een kwijtschelding, door de heilige Kerk verleent, van tijdelijke straffen, die wij, na de vergiffenis van onze zonden hier of in het vagevuur nog moeten ondergaan.*

“Ach, zuchten ze... indien toch maar iemand aan mij wilde denken. Indien toch maar iemand een schietgebed voor mij wilde doen. Iemand een H.

Mis voor mij wilde horen of laten opdragen. Een communie of enkele verstervingen voor mij wilde opdragen. Aanstonds zou de poort van het vagevuur voor mij opengaan, en ik zou naar de hemel mogen. Help mij!” Zo jammeren de zielen in het vagevuur.

Wel, dierbare gelovigen, zullen de zielen tevergeefs tot ons roepen? Wanneer wij een rozenhoedje bidden voor de zielen zijn zovelen van hen opgelucht. Wie weet hoeveel zielen wij daarmee kunnen verlossen. Wanneer wij eenmaal het schietgebed zeggen: “Jezus. Maria, Jozef!” dan zijn ze ook verlicht. Wanneer wij de Kruisweg doen, kunnen wij een volle aflat en een ontelbaar getal gedeeltelijke aflaten verdienen. Genoeg om verschillende zielen te verlossen. Het is het dogma van de gemeenschap van de heiligen: *onder de gemeenschap van de heiligen verstaat men dat al de leden van de Kerk deelhebben aan dezelfde geestelijke schatten: de verdiensten en de voldoeningen van Jezus-Christus, van de Moeder Gods en van de andere heiligen, de vruchten van het Misoffer en van de sacramenten, de gebeden en de goede werken van de gelovigen.*

Voor ons kost dit weinig of geen moeite. Voor de zielen is het de hemel.

Verdien deze maand aflaten voor de zielen. Ga dikwijls voor de zielen naar de H. Mis. Zelfs, als u kan, laat een H. Mis opdragen voor de zielen. Hoe dankbaar zullen ze zijn! Er is geen grotere schat dan de H. Mis. Als ze in de hemel aankomen, zullen ze nimmer vergeten, dat wij ze geholpen hebben. Ze zullen vurig voor ons bidden en niet rusten, vooraleer wij ook bij hen in de hemel belanden.

O Jezus, barmhartige Zaligmaker, schenk aan de zielen in het Vagevuur de eeuwig rust.

O Maria, Moeder en Troosteres van de zielen, bid voor hen en verlos hen uit het Vagevuur.

Over het secularisme (deel 2/4)

Gemeenschappelijke brief van de Italiaanse bisschoppen

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de dertiende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Het secularisme en zijn gevolgen

Het wezen van het secularisme

3. Kan men een gemeenschappelijke noemer vinden, die aan de basis ligt van de verschillende leerstellige en praktische afwijkingen van de huidige wereld? Eén die in zekere zin de geest van alles uitdrukt en die de voornaamste inspiratie vormt voor het complexe gamma aan verkeerde opvattingen op religieus en moreel gebied.

Wij denken dat dit mogelijk is en wij menen deze grondgedachte te herkennen in de huidige manier van denken die bekend staat onder de naam van "secularisme". Wij schrikken er niet voor terug om te verklaren dat dit de fundamentele dwaling is, waarin men de kiem vindt van alle andere, in een oneindige variatie en schakering.

4. Het is moeilijk om een definitie van het secularisme te geven want het drukt een complexe geestesgesteldheid uit en omvat een veelvuldige verscheidenheid aan standpunten. Toch is het mogelijk om er een constante lijn in te ontdekken, die als volgt kan gedefinieerd worden: een neiging tot of, beter nog, een ingesteldheid van verzet tegen de invloed die kan uitgeoefend worden op de mensen, hun activiteiten en instellingen door de Godsdienst in het algemeen, en door de katholieke hiërarchie in het bijzonder.

Daarom is dit een zuiver naturalistische visie op het leven, waarin de godsdienstige waarden ofwel categoriek worden afgewezen ofwel verbannen worden naar het afgesloten hok van het geweten en naar de mystieke duisternis van de kerken, zonder enig recht om binnen te dringen in het openbaar leven van de mens en er een invloed op uit te oefenen (zijn filosofische, juridische, wetenschappelijke, artistieke, economische, sociale, politieke activiteit, enz.).

5. Wij hebben daardoor vooral een secularisme dat zich praktisch volledig identificeert met het atheïsme.

Het ontkent God en verzet zich openlijk tegen elke vorm van godsdienst. Het reduceert alles tot de sfeer van de menselijke immanentie. Dat is juist het standpunt van het marxisme en het is niet het moment om ons in te houden dit aan te tonen.

Er is ook een minder radicale, maar meer courante, uitdrukking van het secularisme, dat God en het religieuze gegeven toelaat, maar weigert de bovennatuurlijke orde te accepteren als een levende en in de menselijke geschiedenis optredende werkelijkheid. Het wenst in de opbouw van de aardse samenleving volledig abstractie te maken van de principes van de christelijke Openbaring. Het weigert de Kerk een superieure visie die de wereldlijke orde oriënteert, verlicht en verlevendigt.

De geloofsovertuigingen zijn volgens het secularisme louter een privaat gegeven. Wat betreft het openbare leven zou enkel de mens in zijn zuiver natuurlijke toestand bestaan, volledig geïsoleerd van elk verband met een bovennatuurlijke ordening van waarheid en moraliteit. De gelovige is dus in zijn privéleven volledig vrij de ideeën te belijden, waarin hij gelooft. Maar als zijn geloof buiten het kader van de individuele praxis wil treden, en probeert zich te vertalen in concrete en consistente actie om ook zijn publiek en sociaal leven te conformeren aan de principes van het Evangelie, dan roept men schande alsof dat een ontoelaatbare pretentie zou zijn.

Men erkent min of meer dat de Kerk een onafhankelijk en soeverein gezag bezit in de vervulling van zijn specifiek religieuze activiteit met een bovennatuurlijk doel (erediensten, toediening van de Sacramenten, prediking van de geopenbaarde leer, enz.). Maar men betwist haar elk recht om tussen te komen in het openbaar leven van de mens, omdat deze van een volledige juridische en morele autonomie zou genieten en geen enkele ondergeschiktheid zou

verdragen van de kant van uitwendige religieuze doctrines, zelfs geen loutere inspiratie.

7. Wij zullen ons niet bezig houden met deze beweringen te weerleggen, die duidelijk in tegenstrijd zijn met de katholieke leer. Wij willen enkel hun grote draagwijdte onderstrepen. In de praktijk ontken men of schuift men het historisch feit van de Openbaring terzijde. Men miskent de bevrijdende natuur en missie van de Kerk. Men tracht de eenheid van het christelijk leven te breken, waarin het absurd is het privéleven van het openbaar leven te willen scheiden. Men laat het onderscheid tussen de waarheid en de dwaling, tussen goed en kwaad, over aan de willekeur van het individu of de gemeenschappen en opent zo de weg voor tal van individuele en sociale aberraties, waarvan de laatste jaren spijtig genoeg gruwelijke getuigenissen hebben opgeleverd.

Zoals men ziet, heeft het fenomeen van de secularisatie zijn wortels in een radicale oppositie tegen de christelijke principes. Het beperkt zich niet

louter tot de politiek, zelfs al voert het bij voorkeur op dit terrein zijn dagelijkse polemiek tegen de Kerk. In zijn meest logische opvatting is het een visie over het leven die volledig tegenovergesteld is aan de christelijke visie.

Het inherente gevaar van deze dwaling wordt vandaag geaccentueerd door twee zaken. Vooreerst vermijdt het secularisme, in de situatie waarin Italië zich in deze tijd bevindt, over het algemeen het spectaculaire en brutale optreden van het oude antiklerikalisme van de negentiende eeuw. Het is veel handiger, soepeler, intelligenter en aangepast aan de technieken van deze tijd. Eerder dan openlijk aan te vallen, verkiest het de geniepige insinuaties en de subtiele kritiek. Eerder dan het gedachtengoed aan te pakken, verkiest het zich te bedienen van de zwakheden van de mensen. Eerder dan spectaculaire uitlatingen op meetings, verkiest het de uitstraling van een zekere culturele gestrengheid.

Zelfs wanneer het de Kerk aanvalt, spant het zich in om zich te verschuilen achter nobele motieven. Het zou haar willen bevrijden van elke aardse "compromittering", haar willen zuiveren van elke wereldse en politieke "besmetting", haar moderniseren en zijn interne structuren vernieuwen, zodat zij, vrij en gerestaureerd, opnieuw haar soevereine geestelijke ministerie zou kunnen uitoefenen over de zielen.

9. Hierbij komt nog een andere belangrijke factor: het secularisme neemt geen duidelijke leerstellige posities in. Zoals alle huidige dwalingen verkiest het onduidelijke en vage standpunten. Het bouwt vooral voort op impressies, op gevoelens en wrok, op gemoedstoestanden. Dat is soms te wijten aan de oppervlakkigheid van zijn ideeën, maar vaak is het nauwkeurige berekening. Het houdt ervan in te spelen op dubbelzinnigheden om zijn doel te bereiken, zonder overdreven reacties op te wekken, vooral bij het gedeelte van de publieke opinie dat op één of andere manier nog gehecht is aan de christelijke godsdienst en moraal. Het houdt zich bezig met nabootsing om comfortabel te kunnen handelen teneinde geleidelijk een klimaat van denken en leven te scheppen dat bevrijd is van elke bovennatuurlijke referentie en open staat voor alle mogelijke intellectuele en morele avonturen.

Deze zaken maken de dreiging veel groter omdat, onder het voorwendsel van respect voor het geloof van het volk, een geleidelijke en ongemerkte aantasting van de katholieke ziel van het land kan tot stand gebracht worden.

10. Aan de basis van de huidige houding van het secularisme ligt een actieve oppositie tegen de godsdienst, zoals een – zelfs beperkt – onderzoek van zijn meest recente acties aantoonde, die in het kort als

De Heilige Familie

GEZINSDAG VAN DE TRADITIE

8 januari 2023

Hemelstraat 23, Antwerpen

10.00 H. Mis

12.00 Picknick

Ieder gezin zorgt voor eigen lunch

13.00 Start programma

14-17 Lezing E.H. Grün:

Huwelijk midden in de storm

E.H. Grün heeft al 20 jaar ervaring met families en is auteur van verschillende boeken over het huwelijk

17.15 Einde programma

17.30 Afsluiten in de kerk

€15 per gezin

INFO & AANMELDEN gezinsweekend@fsspx.be

T.E.M. Vul het inschrijvingsformulier online in

3 JANUARI Organisatoren: E.H. L. Bochkoltz & J. Vandelanootte

Apart creatief programma voor de baby's en kinderen!
E.K.-activiteit voor alle kinderen vanaf 6 jaar
Alle koppels welkom! (met/zonder kinderen)

Stichter aan het woord

volgt kunnen beschreven worden:

a) Verontwaardigde kritiek op elke tussenkomst van het kerkelijk Magisterium, elke keer als deze overgaat van de principes naar de praktische toepassingen, zelfs als deze kritiek wordt uitgedrukt onder de vorm van schijnbaar respect. Noodkreten en protesten wanneer de Kerk en de hiërarchie tussenkomen, zelfs al zou het op het gebied van de publieke moraal zijn.

b) Onverdraagzaamheid en wantrouwen, als het al geen openlijke vijandschap is, tegen alles wat de uitdrukking is van het denken en leven van de katholieken in dit land, tegen alles wat wijst naar hun tegenwoordigheid in en hun invloed op de diverse sectoren van het openbare leven.

c) Gewillige publiciteit voor de onvermijdelijke tekortkomingen en vermeende schandalen van de clerus en de militante katholieke leken; systematische verdraaiing van de doelstellingen die de katholieke werken van bijstand, liefdadigheid, onderwijs enz. inspireren.

d) Gewillige steun aan elke poging om de echtscheiding in de Italiaanse wetgeving in te voeren en de van kracht zijnde bepalingen in de wetten voor de bescherming van het leven te verzwakken.

e) Geïsoleerde, maar duidelijke inspanningen om het Concordaat ter discussie te stellen, het welke evenwel onmiddellijk na de oorlog met een bijna unanieme instemming werd onthaald en in de Grondwet is opgenomen.

f) Verbeten aanvallen tegen de echte vrijheid van de vrije scholen en onophoudelijke beschuldigingen tegen de katholieken dat zij de staatschool willen saboteren; hardnekkige weigering voor elke vraag tot subsidies van de Staat voor de vrije scholen; beschuldigingen tegenover deze laatsten dat het hen ontbreekt aan vrijheid en dat zij niet vormen tot vrijheid, onder het voorwendsel dat aan de katholiek de noodzakelijke vrijheid tot onderzoek voor de vooruitgang en de cultuur zou geweigerd worden.

g) Schandaal en protesten als de publieke autoriteiten deelnemen aan religieuze manifestaties of aan eerbetuigingen aan de Plaatsvervanger van Christus, in wie men enkel het Hoofd van Vaticaanstad wil zien, waarmee men op voet van gelijkheid moet handelen, anders zal de staat vernederd worden en afstand doen van zijn soevereine waardigheid.

h) Onvermogen om de tussenkomsten van de Kerk en zijn hiërarchie in hun volledige godsdienstige betekenis te begrijpen, die gericht zijn op het sturen van de katholieken in het openbare leven, om hen op dit moment te herinneren aan de plicht tot eenheid, en om hen te waarschuwen tegen ideologieën, die, nog voordat ze politieke en sociale dwalingen zijn, echte religieuze ketterijen zijn. Het is nuttig te herinneren

De geestelijkheid van het FSSPX-District Benelux op jaarlijkse retraite in Steffeshausen.

aan de woorden van Pius XI: “Er zijn momenten dat Wij, het episcopaat, de clerus, de katholieke leken, ons met politiek schijnen bezig te houden. Maar, in werkelijkheid, zorgen wij enkel voor de verdediging van de godsdienst en de belangen van de godsdienst, voor zover we strijden voor de godsdienstvrijheid, voor de heiligheid van de familie, voor de heiligheid van de school en voor de heiliging van de dagen van de goede God. Dat is niet “aan politiek doen”. Het is dan de politiek die de godsdienst, die het Altaar aangevallen heeft. En Wij, Wij verdedigen dan het Altaar” (Pius XI, Redevoering van 19 september 1925).

Deze korte overwegingen duiden uiteraard de omvang aan van de dwalingen verspreid onder de noemer van het secularisme.

De Kerk heeft er geen enkel belang bij oude geschillen opnieuw op te rakelen. Zij wil niet dat de katholieken zich mee laten slepen in steriele polemieken, die enkel leiden tot het uiteen laten vallen van het geestelijke blok van de natie en de katholieken afleiden van hun zware en positieve dagelijkse plicht om een meer rechtvaardige maatschappij op te bouwen die beter in staat is om de concrete en dringende problemen in het leven van ons volk op te lossen.

Desondanks kan zij niet onverschillig blijven tegenover deze aanvallen die raken aan het wezen van haar leer. Zij zou haar missie verraden en de weg openen voor gemakkelijke ontsparingen van de zielen die haar zijn toevertrouwd.

Parochie-album oktober

Jaarlijkse bedevaart van de FSSPX-Benelux naar Onze Lieve Vrouw van Banneux, maagd der armen, op zaterdag 1 oktober.

rechts-midden: De Heer Christian Ketele, voorzitter van Klein Antwerpen wijkvereniging, geeft enthousiast uitleg over "zijn" Maria van de Korte Leemstraat tijdens onze Maria Hulde op zaterdag 8 oktober.

ZONDAG
4 DECEMBER
2022

Sinterklaasfeest

10u
Hoogmis met kinderzegen
Opvang voor de kinderen tijdens de H. Mis

12u
H. Hartzaal: Picknick
(zelf meebrengen a.u.b., koffie wordt aangeboden)

13u
Aankomst Sinterklaas

14u 15
Vertrek Sinterklaas

14u 30
Spelen voor oud en jong

Iedereen hartelijk welkom!

PRIORIJ VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT
HEMELSTRAAT 23
2018 ANTWERPEN

FSSPX Priestebroederschap Sint Pius X

9, 10 en 11 december

JKI-weekend
Voor jongeren van 15 tot en met 30 jaar

THEMA: *Wie is God? God vinden en bij Hem blijven*

Jaarlijks 'hoogtepunt' van het JKI! Talrijke jongeren van Nederland komen elk jaar naar dit weekend bij ons in de priorij. Het is een unieke gelegenheid andere JKI'ers te leren kennen. Een mooi programma met allerlei activiteiten wordt voor jullie voorbereid. Overnachting en eten is in de priorij. Je dient zelf een slaapzak mee te nemen. De deelnamekost bedraagt €30,-. De uiterste inschrijfdatum is 2 december 2022.

ZATERDAG 10 DEC.:

8u: H. Mis
10u: Voordracht door E.H. J. De Bruyn
'Wie is God? Onze verbouding tot Hem.'
14u: Minigolf
17u: Bezoek heiligdom
18u: Koken aan tafel
20u: *'God is not dead'* film en discussie geleid door E.H. J. De Bruyn
22u: Sfeeravond

VRIJDAG 9 DEC.:

18.30u: H. Mis
19.30u: Avondeten & sfeeravond

ZONDAG 11 DEC.:

10u: Hoogmis
14u: Voordracht door E.H. M. De Clercq
'God vinden in het alledaagse leven'
15u: Stadspel de Hunter
18u: Einde

Meld je aan!
vóór 2 dec.

KAPEL VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT IN DE HEMELSTRAAT TE ANTWERPEN

Het perfecte kerstcadeau!

LITURGISCHE KALENDER 2023

van de FSSPX Antwerpen

Kalender groot (A3): € 10

Kalender klein (A4): € 8

Te bestellen bij Br. René Maria
(br.renemaria@fsspx.email)

2023
LITURGISCHE
KALENDER

Zondag	Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag	Zaterdag
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

AUGUSTUS

Het *Dies Irae* is het lied van christelijke hoop

E.H. Louis Bochkoltz

Het *Dies Irae* is de sequentia bij de requiemmis. Haar oorsprong gaat terug tot de 11e eeuw en ze wordt toegeschreven aan de monnik Thomas Celano (†1250). Zij heeft de storm van de “geest van het Tweede Vaticaans Concilie” niet overleefd en werd geschrapt. In de liturgie van na 1969 is het *Dies Irae* verdwenen. Eeuwen van geloof, traditie, liturgie, kunst en schoonheid zijn verdwenen.

Waren de pausen, kardinalen, bisschoppen, priesters en gelovigen eeuwenlang zo stompzinnig of dom om dit lied te zingen, dat nu wordt verguisd? Zonder al te ver te gaan, zal men zelfs vandaag nog snel de volgende commentaren vinden:

- De krant *la Croix*¹ in 2020: “de pastoraal van de angst” is gelukkig vervangen door een pastoraal van de liefde en barmhartigheid van God.

- Website van het bisdom Arras²: Moet het ‘*Dies Irae*’ terugkomen? Angst en hel zijn verdwenen uit onze catechismusboeken en enkele nostalgische mensen zijn daar verontwaardigd over.

Als wij de Kerk om een liturgie voor de doden vragen, is dat om ons uitsluitend tot God te wenden, om Zijn hulp, Zijn steun en Zijn troost te vragen; om Zijn Woord te ontvangen. God heeft ons iets te zeggen als we naar Zijn huis gaan. Naar de kerk gaan is ook; God bidden dat Hij de overledene goed ontvang, en niet om een soort zaligverklaring, een apotheose van de overledene te vieren.

De tekst van het *Dies Irae* kan alleen diegenen choqueren die onwetend zijn van de Heilige Schrift of die niet meer geloven in de waarheden die twintig eeuwen lang zijn onderwezen, met name die betreffende de uitersten.

In deze sequentia kan men twee contrasterende delen onderscheiden:

- van het begin tot het einde van de 7e strofe daagt een visioen op vol angst van het geduchte en rechtvaardige oordeel voor de eeuwige Rechter

(dezelfde gedachte keert weer in het bijvoegsel “*Lacrimosa*” aan het einde van de reeks).

- Plots, met de 8e strofe, slaat het *Dies Irae* over in een dringende bede stralend van hoop op Gods oneindige barmhartigheid. Zo op de duistere achtergrond van het Godsgericht verlopen in een helder licht tien strofen vol betrouwen op erbarming.

Het *Dies Irae* is dus een hymne van christelijke hoop³! Het is zowel een gebed voor de doden als een meditatie over de betekenis van het leven, de dood en het hiernamaals.

“*Dies irae!*” “Kwade dag!” Ook al is de uitdrukking ontleend aan Zefanja⁴ (een profeet uit de 6e eeuw vóór Christus), de sequentia begint inderdaad sterk!

En toch, als we het Evangelie lezen, vinden we Jezus’ woede: tegen de verkopers in de tempel, tegen de hypocrieten die de letter van de wet onderhouden maar hun ouders verwaarlozen, tegen Jeruzalem, dat de profeten doodt en hen stenigt die tot haar worden gezonden. En Jezus is God! De kettters van alle tijden smeken om een andere mening.

De toorn van God komt ook vaak voor in de Bijbel, bijvoorbeeld: Sodom en Gomorra (dit te vermelden is niet meer welkom), het gouden kalf, de bestraffing van de priesters van de valse god Baäl, enz.

De toorn van God bij het Laatste Oordeel zal de afkeuring zijn van de zonde die door de eeuwen heen zoveel kwaad heeft aangericht: diefstal, moord, verkrachting, kindermoord, vergiftiging, marteling, fraude, bedrog; de lijst van gruwelen is lang...

Wat zouden wij zeggen over een God die een liefhebbende Vader is voor zijn kinderen en die niet boos zou zijn over al het kwaad dat hen is

Spiritueel

aangedaan? Hij heeft de wereld niet geschapen opdat het kwaad zich erin zou ontwikkelen, maar voor het geluk van het scepstel dat Hij “naar zijn beeld en gelijkenis” heeft geschapen, een ontwerp dat door “de tegenstander” is aangetast. Zijn wij niet ook boos over het kwaad dat wij zien en horen?

Maar, zult u vragen, wat betekent de regel “David getuigt en de Sibylla”?

Deze woorden verwijzen zowel naar de vele toespelingen op Gods oordeel en toorn in de psalmen (geschreven door de profeet David, die hier de hele profetie personificeert) als naar het beroemde orakel van de Erythraïsche Sibylle. Sint-Augustinus noemt in zijn boek *Civitate Dei* (*De Stad van God*) dit orakel. De eerste letters van ieder vers vormen samen in het grieks de woorden: Jezus Christus, Zoon Gods, Verlosser! In dit lied verpersoonlijkt de Sibylla de oeropenbaring (door Adam en Eva doorgegeven) waarvan het heidendom, te midden van zijn dwalingen, de brokstukken heeft bewaard. De kerkvaders (Justinus, Athenagoras, Origenes, Lactantius, Clemens van Alexandrië) hebben de Sibyllische verzen vaak gebruikt in hun apologie voor het christendom.

We zouden nog een lang commentaar kunnen geven op elk van de strofen van dit prachtige lied van de Roomse liturgie. Terwijl het Dies Irae tegenwoordig nog bekend is door de composities van Cherubini, Mozart of Berlioz, door het gebruik ervan in films of videospelletjes, willen wij dit lied als gebed bewaren.

In het Dies Irae wordt reeds de ganse wereld ten oordeel opgeroepen; de aarde vergaat, de doden verrijzen, de Rechter verschijnt, alles wat tot nu toe verborgen was, wordt klaar als de dag, en met het schaamrood op de wangen zinken wij vóór de Rechterstoel neder: niet om te wanhopen, want wij, levenden, leven nog in de tijd van genade en erbarming, maar om vergeving af te smeken door de verdiensten van onze Goddelijke Zaligmaker.

Moge die Jezus vol goedheid aan de gelovige zielen zijn barmhartigheid bewijzen.

Dit is de betekenis van de hoop van het Dies Irae.

VOETNOTEN

¹ <https://croire.la-croix.com/Definitions/Lexique/Dies-irae-dies-illa-2020-02-18-1701078963>

² <https://arras.catholique.fr/page-22557.html>

³ Dom B. Capelle in Liturgisch commentaar bij de lessen van de catechismus Kan. Aug. Croegaert deel II blz. 249

⁴ Zefanja 1, 15

De St.-Amanduskapel te Gent is volledig met jeugd gevuld voor het feest van Allerzielen op 2 november.

Dies irae uit Kerkhof-blommen (G. Gezelle, 1858)

“Zeker hebben wij hier een zeer bewonderenswaardige Nederlandsche ‘Dies Irae’-vertaling en het is aan De Harduijn te danken dat Gezelle ons een navolging geschonken heeft die, tot nog toe, als ongeëvenaard beschouwd werd.”¹

1. Kwade dag die al de dagen eens lijk asschen weg zult vagen, zoo 't Sibille en David zagen;
2. Welk een gruwel 'n zal 't niet wezen, Als de Rechter, opgerezen, 't goê zal uit het kwade lezen!
3. Wondere trompetrumoeren zullen al de graven roeren al die dood zijn thronwaards voeren.
4. Stom zal staan de Dood en 't Leven, Als de dooden antwoord geven, Staan, en voor den Rechter beven.
5. 't Zal een boek te voorschijn komen waarin 't al staat opgenomen dat het oordeel Gods moet schroomen,
6. Als de Rechter, neêrgezeten, Al 't verdoken kwaad zal weten, Straffen ende niets vergeten.
7. Wie zal dan toch mijn verweer zijn, Wat mijn voorsprake of begeer zijn Als de goeden zelf verveerd zijn?
8. Koning, schrikbaar en grootmachtig, bron van goedheid, nederslachtig bid ik U, weest mij indachtig!
9. Jesu, wilt toch wel gedenken: Als gij mij kwaamt 't leven schenken, was 't om me op dien dag te krenken?
10. Jesu, moê van zoeken naar mij hebt ge 't kruis geleên, en daar mij eens zoo dier gekocht: ach spaart mij.
11. Schoon 't uw recht zij van te wreken, Wilt my vrij van zonden spreken eer die dag komt aan te breken!
12. 'k Zuchtte als een ter dood verwezen, maar mijn schaamrood schuldig wezen hoopt op Uw bermhertig wezen;
13. Wierd Maria 't eeuwig leven, Wierd den moordnaar hoop gegeven, hopen durve ik ook, en beven.
14. Heere, onweerdig is mijn bede; doch, laat me, uit goedjonstigheden, vrij van 't vier der eeuwigheden!
15. Laat mij bij uw schaapkes weiden, Wilt mij van de bokken scheiden en ter rechter hand geleiden.
16. Moet gij dan vermaledijden en het eeuwig vier doen lijden roept tot mij: ‘Gebenedijden’!
17. Want ik kome al jammerklagen, 't herte als asschen rouw geslagen hulpe in mijnen doodstrijd vragen.
18. Dag van weedom en van boeten, als gij zult verrijzen moeten en gerecht zijn om uw' zonden, mensch, God spare u in die stonden!
19. Zoete Heere Jesu mijn, laat ze in ruste en vrede zijn in alle eeuwen! Amen.

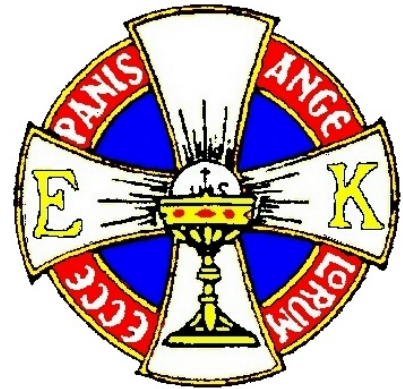
¹ vgl. A. Walgrave: *Gedichtengroei* (Haseldonckx. Hoogstraten 1914), p. 74.

De Eucharistische Kruistocht

Wat is het?
Verslagen van de oktoberbijeenkomst

E.H. Jan De Bruyn

De Eucharistische Kruistocht is een vereniging zonder gelijken. In 1920 werd zij in Averbode in België opgericht. Op het einde van datzelfde jaar telde zij al 50.000 kruisvaarders. Haar statuten werden door Kardinaal Mercier erkend en goedgekeurd. In 1921 noemt Paus Benedictus XV zich de kapitein van de Eucharistische Kruistocht. In 1926 geeft Paus Pius XI haar bij haar canonieke oprichting de naam 'Eucharistische Kruistocht Pius X', omdat zij de omzetting is van de decreten van de H. Paus Pius X omtrent de vervroegde en veelvuldige kindercommunie. In datzelfde jaar verleent Pius XI haar bijzondere geestelijke 'privileges'. De EK'ers kunnen bijvoorbeeld op de inschrijvingsdag in de E.K. en bij de wekelijkse communie een volle aflat verdienen. In 1945 telde zij reeds 3.000.000 leden. In 1948 roept Paus Pius XII alle kinderen op, zich in haar rijen in te voegen.

U ziet, Rome heeft deze vereniging meer als gewoon goedgekeurd. Zij hield dit werk voor hoogst vruchtbaar en noodzakelijk. Vandaar dat wij dit werk willen verderzetten.

Onze eerste bijeenkomst met de E.K.-Vlaanderen is ondertussen achter de rug. E.H. Bochkoltz had onlangs het geluk heel wat boeken omtrent de E.K. in een klooster in Moerzeke te mogen ophalen, boeken die de geest van de E.K. beschrijven. Wij willen met de leiding een vormingsweekend gaan organiseren, enkel en alleen om de leiding in de geest van de E.K. te vormen. Priester Poppe zei met recht en rede dat de E.K. dat waart zou zijn, wat haar leiding waart zou zijn.

Het leidingsteam is alvast heel enthousiast en wil zich verder verdiepen in de geest van de E.K. Hieronder hebben jullie een verslag van onze hoofdleider voor de E.K.-meisjes en van onze hoofdleider voor de E.K.-jongens over onze eerste E.K.-bijeenkomst van 9 oktober. Er waren 23 kinderen aanwezig. In totaal zijn er nu 31 kinderen ingeschreven voor de maandelijkse bijeenkomsten.

E.H. J. De Bruyn

Verslag E.K.-hoofdleider Gabriëlle Van Eekert

Onze EK bijeenkomst begon met de H. Mis gevolgd door de kinderzegen, het H. Lof en een gezamenlijke dankzegging voor zoveel verkregen genade.

Na het eten van onze picknick, hesen we onze vlag tijdens het zingen van het lied 'In dichte drommen staat o Heer, Uw kruisleger bereid...'. Zo werden de kinderen eraan herinnerd dat de Eucharistische Kruistocht het leger is van Onze Lieve Heer.

Dan konden de spelen beginnen. We speelden vlaggenroof waarbij we om ter snelst de 'vlag' moesten pakken zonder getikt te worden door de tegenstander.

Ook speelden we een soort estafette, waarbij we moesten samenwerken in groep om voorwerpen over te brengen van de ene naar de andere kant zonder onze handen te gebruiken.

Nadien speelden we ook nog 'Cluedo' waarbij we de dader, het slachtoffer, de plaats, delict en het wapen moesten te weten komen door raadsels op te lossen.

Dan was het tijd voor het Rozenhoedje, want zoals Pater Pio zei: 'Gebed is het sterkste wapen dat wij hebben'. Dat is bij de Eucharistische Kruistocht niet anders. De Kruistochters proberen immers door hun gebeden en veelvuldige communies zich te sterken in de strijd van het dagelijkse leven.

Na het rozenhoedje was het vieruurtje en E.H. De Bruyn gaf nog een woordje uitleg over de schatkist. Hierop vullen de kinderen iedere dag in wat ze die dag gedaan hebben voor God: naar de H. Mis geweest, offers gebracht, een goed voorbeeld geweest ... Zo worden ze dagelijks aan de leuze van de E.K. herinnerd: Bid – Communiqueer – Offer je op – Wees apostel!

Tot slot haalden we de vlag terug naar beneden en was het tijd om naar huis te gaan.

Verlag E.K.-hoofdleder Joël De Bruyn

Het heuglijke nieuws bereikte afgelopen weken de Antwerpse parochiaan wanneer hij vernam dat de maandelijkse bijeenkomst van de E.K. terug mocht heropstarten. Een maandelijkse bijeenkomst waarbij de katholieke jeugd banden voor het leven smeedt in Gods aanwezigheid. Welke jeugdvereniging mag zijn bijeenkomst starten met de H. Mis, de dag doorbrengen in aanwezigheid van een priester en afsluiten met het rozenhoedje? Enkel de Eucharistische Kruistocht weet het geloof op deze manier te combineren met sport en spel. Zowel leiders als kinderen worden geestelijk gesterkt in hun geloof wanneer ze bemerken dat ze niet de enigen zijn die God beminnen. Tevens is de heropstart van de maandelijkse bijeenkomst een zegen voor de toekomst van de parochie. De volgende generatie leert elkaar van jongs af aan kennen wat resulteert in een diepgaande, sociale cohesie die later het parochiaal leven zal doen floreren. De toekomst is verzekerd!

E.H. De Bruyn stelde een nieuw leidingteam samen om de EK-vergaderingen in goede banen te leiden. Een week van tevoren verzamelde dit team zich en werd het onderricht in de geschiedenis en de idealen van de Eucharistische Kruistocht. Zondag 9 oktober was uiteindelijk het lang verwachte moment aangebroken. Het uniform werd vanonder het stof gehaald en men begaf zich richting de kerkpoort van de Hemelstraat. 11 jongens en 12 meisjes maakten reikhalzend hun opwachting en werden ondergedompeld in een amicale groepssfeer. De jongens zakten af naar een bebost gebied in het stadspark van Antwerpen om levend stratego te spelen, bekend als één van de leukste spellen die men kan spelen. Het beschikbare terrein bestond uit vele zijweggetjes, sluiptwegen waarbij onze kleinsten helemaal tot hun recht kwamen. De groep van de kleinsten wonnen de driekamp met 2-1. Zwetend en voldaan knielde de E.K.-delegatie neer voor het tabernakel om de dag voort te zetten met het rozenhoedje. Afsluitend met een welgekomen versnapering en uitleg over de schatkist, kon iedereen tevreden huiswaarts keren. De leiders zwaaiden de ouders en kinderen uit en bespraken de goede en mindere puntjes tijdens de vergadering om op deze manier te excelleren bij de volgende bijeenkomsten. De afwezigen hadden ongelijk!

Gebedsintentie van de E.K. voor de maand november:
'Voor de meest verlaten zielen in het vagevuur'

EK Kerstkamp te Moergestel (NL)

27-29 december 2022

Spelen

Catechismus

Kampvuur

Kosten voor deelname van het
driedaags kamp: €30,- per kind

Info: m.declercq@fssp.x.email
Online in te schrijven

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

Hoe de kapel van het Allerheiligste Sacrament in Antwerpen werd gesticht

---

Juffr. Griet Lucy Beldé, parochiaan en archeologe

Twaalf jaar na de stichting van de congregatie in 1856 hadden de novicen en de geprofesten een gemeenschap gevormd. Door het klein aantal kloosterzusters kon men echter het hoofd niet bieden aan de noodwendigheden van het huis in de Stuiverstraat. Dit bemoeilijkte de uitoefening van liefdadigheidswerk van de congregatie en het uitbouwen van een waar noviciaat. Met de hulp van enkele weldoeners kocht Anna de Meeûs korte tijd later een groot stuk grond te Watermaal. Vanwege de goede ligging in een rustige groene omgeving in de nabijheid van Brussel was het terrein ideaal. Op 25 maart 1868 werd door Pater E.P. Boone de eerste steen gelegd van het huis dat bestemd was voor het noviciaat. In 1875 vestigde Anna de Meeûs zich in het klooster van Watermaal en werd het aldus het moederhuis. Het was hier dat zij bij haar overlijden op 15 juni 1904 op 81-jarige leeftijd werd bijgezet in de crypte van een bevallige kapel in de uitgestrekte kloostertuin.

Vóór 1890 breidde de Congregatie van de Gedurige Aanbidding verder uit en stichtte de Meeûs een afdeling in Antwerpen. Het was haar vader, graaf Ferdinand de Meeûs die een bouwvergunning indiende bij de stad. De aanvraag betrof de bouw van drie woonhuizen nummer 15,17 en 19, een klooster met kapel en een tuin, nummer 21 en 23. De bouw van de kapel zou een prestigeproject worden, waarvoor geld werd geschonken door de meest vooraanstaande families. Een belangrijke schenker was graaf de Hemptinne, een Gents industrieel. Voor dit project werd dan ook gekozen voor een architect met naam, Ernest Stordiau.

Ernest Stordiau werd in 1855 geboren in een Antwerpse familie van architecten. Zijn vader, groot- en overgrootvader waren ook architecten. Ernest studeerde van 1871 tot 1875 aan de

Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van Antwerpen. De belangrijkste professoren op dat moment waren J. Schadde en L. Blomme. Zijn verdere scholing kreeg hij van zijn vader Jan-Frans Stordiau en bij bouwmeester Baeckelmans. Stordiau stoorde zich echter aan de zeer decoratieve eigenschappen van de barokke architectuur en richtte zich tot een eigen vertaling van de meer sobere renaissance, voornamelijk in de lijn van de neo-Florentijnse stijl. Rond 1880 vestigde Stordiau zich als zelfstandig bouwmeester. Eén jaar later huwde hij met Anna Herfeld. Samen kregen zij zes kinderen, waarvan zijn zoon Paul de familietraditie verderzette en ook bouwmeester werd.

In 1902 werd Stordiau aangenomen als lid van de Koninklijke Maatschappij van de Bouwmeesters van Antwerpen. In 1905 werd hij ondervoorzitter van de maatschappij en in 1907 voorzitter. Daarnaast is hij ook voorzitter geweest van de Société Centrale de l'Architecture de Belgique, de nationale beroepsorganisatie. De grootste steun en inzet leverde hij echter voor het instellen van een bouwmeestersdiploma. In 1936 werd Stordiau benoemd tot Officier van de Orde van Leopold II. In 1910 won hij de eerste prijs op de Wereldtentoonstelling van Schone Kunsten in Brussel en één jaar later ontving hij de Kroonorde ter bekroning van zijn oeuvre. Stordiau bouwde in Antwerpen tal van woonhuizen in verschillende stijlen. Zijn bouwwerken werden beïnvloed door de Toscaanse bouwkunst: onder andere door architecten Antonio da Sangallo en Giacomo Barozzi da Vignola.

Stordiau geloofde dat het begrip "schone kunsten" enkel kon blijven bestaan als we de traditie uit het verleden verderzetten. Hij was van mening dat men met de barok de verkeerde weg was opgegaan door

de overvloedige decoratie en weelderigheid. Dit verklaart de sobere, neo-Florentijnse stijl waarin Stordiau zelf voornamelijk werkte. De traditionele principes hoog in het vaandel dragend was hij een veelzijdig architect. Tot zijn bekendste realisaties behoren de synagoge Shomre Hadass, onze Kapel van het Allerheiligste Sacrament in de Hemelstraat en de renovatie van het Kasteel Pulhof in Wijnegem.¹

De vroegste briefwisseling tussen Anna de Meeûs en Stordiau dateert uit 1889 en handelt over de terreinkeuze. Eerst hadden zij hun oog laten vallen op een perceel op de hoek van de Concience- en de Lange Leemstraat en op één langs de Belgiëlei. Uiteindelijk werd gekozen voor de Hemelstraat. De vermelde terreinen waren net buiten de gesloopte 16de-eeuwse stadsomwalling gelegen waar zich nog veel open ruimte bevond. Het was vooral de burgerij die voor deze gronden interesse had.

Zicht op de Mechelsesteenweg in 1890 (boven); Nationale Bank op de Belgiëlei in 1896 (onder) (Stadsarchief Antwerpen)

Het gekozen terrein behoorde toe aan de familie Choppinet-De Wolf uit Leuven, maar de onderhandelingen voor de aankoop verliepen via één van de huurders, de heer Rigouts. Deze wilde zijn huis niet verlaten en wenste er zelfs te sterven. Architect Stordiau zette de onderhandelingen

Zicht op de Lange Leemstraat, 1890 (Stadsarchief Antwerpen)

vervolgens verder met de eigenares, mevrouw Choppinet die net weduwe was geworden. In een brief van 8 mei 1890 antwoordde zij aan mevrouw de Meeûs het volgende: *“Ik had niet de intentie mijn gronden langs de Hemelstraat te verkopen, maar het doel waarvoor u ze wilt benutten kunnen mij niet doen weigeren. Het is met blijdschap dat ik mijn toestemming heb gegeven en ik hoop dat het de goede God zal behagen. Als u zich direct tot mij had gericht dan zouden wij niet de moeilijkheden gekend hebben, die we gehad hebben, maar zij waren niet te voorzien. Ik verenig mijn gebeden met de uwe, Mevrouw, voor het succes van deze onderneming en om Gods wil volledig te volbrengen.”* Op 30 juni 1890 vond de eerstesteenlegging plaats.

Tijdens de bouw van het klooster kon de Meeûs een huis huren voor tien maanden, vlakbij de Hemelstraat om samen met haar medezusters te verblijven. Zij installeerden er zich in december 1889. Na afloop van het huurcontract konden zij verblijven in één van de vier huisjes die op het aangekochte terrein zelf stonden.

De kapel van het Allerheiligste Sacrament behoort tot de beginperiode van Stordiau's oeuvre. Als opzet valt ze een beetje buiten het algemene kader van Stordiau's werk. Ze is ontworpen in een sterk doorgedreven neogotische stijl die vooral gericht is op het interieur. De sobere gevel werd onopvallend in het straatbeeld geïntegreerd. De kapel is noord-zuid georiënteerd, waarbij de zuidelijke gevel zich aan de straatzijde bevindt. De andere gevels zijn volledig ingebouwd en de lichtinval komt vooral via de westzijde. In de periode tussen 1888 en 1899 kwam Stordiau onder invloed van de neo-Italiaanse renaissance en zijn werk kreeg een sterk Florentijns karakter.²

VOETNOTEN

¹ Inventaris Onroerend Erfgoed, *Stordiau Ernest* (<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/personen/4623>) [online] (Geraadpleegd op 22 oktober 2022)

² LAW Y.L., *Bouwhistorisch onderzoek Kapel van het Allerheiligste Sacrament Hemelstraat 21-23 Antwerpen. Van Zustergermeenschap tot priesterbroederschap*, Antwerpen 2008, p.38-54.

H. Hubertus

rond 655 – †727, feestdag op 3 november

Br. René Maria

In *De Monstrans* van oktober hebben we over het begin van het klooster Andage door de H. Beregisus gelezen. Vanaf het jaar 825 krijgt het al snel de naam St. Hubert. In het officie van Hubertus leest men: “Talloos zijn de wonderen die hem vandaag nog verheerlijken, vooral die van de bevrijding van bezetenen en de genezing van diegenen die door hondsdolle dieren gebeten zijn.” Ontelbaar zijn ook de kerken, kapellen en verenigingen die St. Hubertus als patroon hebben. Daarom hier een korte levensschets.

Hubertus is de zoon van Hertog Bertrand van Aquitanië. In zijn jeugd wordt hij aan het hof van Theoderik III, zoon van Clovis II, koning van het West-Frankenrijk (Neustrië) opgevoed. Hubertus ontwikkelt zich als een eervolle, wereldse man en een gepassioneerd jager. Ebroïn, een haatdragend paleismeester (hofmeier) weet echter aan dit hof de macht te grijpen. Deze laatste plundert kloosters, doodt verschillende bisschoppen en zet anderen, die hem niet steunen af. Hubertus vlucht voor de tirannie naar Austrasië (het Oost-Frankenrijk), naar Pepijn van Herstal, zijn peter. Pepijn moet het land verdedigen en trekt regelmatig ten strijde tegen naburige heersers. Hubertus volgt Pepijn op zijn tochten. In deze tijd trouwt Hubertus met Floribanna, een deugdame gravendochter.

Hubertus is vaak op jacht in de bossen van de Ardennen. Op Goede Vrijdag ziet hij er een hert. Het hert dringt al dieper in het woud, tot het niet verder kan. Het draait zich om naar zijn achtervolger. Dan verschijnt tussen het gewei van het hert een kruis en Jezus zegt hem: “Hubertus, hoelang zult ge nog achter de beesten in de bossen jagen? Hoelang zult ge nog door deze passie uw zieleheil vergeten? Weet ge niet dat ge op aarde bent om uw Schepper te kennen en te beminnen en Hem zo eens te bezitten in de hemel? Als gij u niet bekeert tot de Heer door

een heilig leven, zult ge in de afgrond van de hel belanden.” Hubertus stijgt van zijn paard en aanbidt het kruis van zijn Meester in het gewei van het hert. Hij neemt het vast en besluit zich helemaal op een christelijk leven toe te leggen. Hij gaat naar de H. Bisschop Lambertus van Maastricht. Zijn vrouw Floribanna sterft bij de geboorte van hun zoon, Floribertus. Dan geeft Hubertus zijn soldatengordel terug aan Koning Theoderik en volgt nu Bisschop Lambertus. Met toestemming van zijn leermeester trekt hij zich als boeteling terug in de eenzaamheid van de Ardennen. In de wildernis wordt hij bekoord door de duivel, maar overwint door Gods hulp.

Volgens een historische niet-betrouwbare vita stuurt Lambertus zijn geliefde leerling Hubertus naar Rome om de graven van de Apostelen te vereren. Terwijl Hubertus in Rome is, wordt de

dood van St. Lambertus geopenbaard aan Paus Sergius. Een engel reikt de Paus het kruis van Lambertus over met de opdracht dit aan Hubertus te geven. Paus Sergius vindt hem, deelt hem de dood van zijn meester mee en wijdt hem tot bisschop. Een engel brengt hem een witte, zijden stola met gouddraad versierd. Terwijl daarna Hubertus de H. Mis opdraagt, verschijnt St. Petrus en geeft hem een gouden sleutel om te binden en te ontbinden, en om de mensen van hondsdelheid te genezen naar men zegt. Dan keert hij terug naar Maastricht.

Vanaf ongeveer het jaar 705, wanneer Hubertus zijn episcopaat begint, begint de oudste, betrouwbare vita. Hubertus is een weldoener voor de armen, vertrooster voor weduwen en wezen, een vader voor de zieken en een schrik voor de duivelen. Hij beweent vaak zijn vroeger leven, vooral verlangt hij naar het martelaarschap. Door verschillende visioenen wordt hem gemaand het stoffelijk overschot van Lambertus naar Luik over te brengen. In het jaar 721 of 722 opent hij, in het bijzijn van andere bisschoppen en veel volk, de tombe. Lambertus' lichaam wordt gaaf, zonder teken van ontbinding, teruggevonden en plechtig naar Luik overgebracht. De bisschopszetel gaat van Maastricht naar Luik. Hubertus trekt zijn bisdom rond, preekt het evangelie aan de heidenen die nog in de Ardennen en de Kempen wonen. Hij vernietigt afgodenbeelden en bouwt heiligdommen voor de ware God.

“In het dorp Gabelio (Givet?) was te weinig water in de rivier voor de schepen om te varen... het water was zoveel gezakt, dat het vee op bepaalde plaatsen oversteken kon waar de beladen schepen in het geheel niet voorbij konden. Toen deze priester dit hoorde zuchtte hij bedroefd: “Wat zullen we nu doen? ... Terwijl hij ondertussen zwijgend naar de hemel opziet, zegt hij aan zijn discipelen: “Wie was diegene die bad opdat het drie jaar en zes maanden niet zou regenen, en weer bad en de hemel weer regen gaf?” Daarop zei één van hen: “Elias de profeet.” En hij zei: “Zie, is het niet de levende God, die toen door de verdienste van Elias het gebed verhoorde? Wij vasten en bidden ook, en Hij doet wat Hij wil volgens zijn grote barmhartigheid.” Spoedig week het daglicht, en het duister van de nacht viel in. Dan begon de regen zo overvloedig, dat het niet stopte voordat al de watergolven de rivierbedding en de oevers bedekt hadden.”

Naast andere opzienbarende gebeurtenissen als duiveluitdrijvingen wordt verhaald hoe Hubertus' vingers verbrijzeld worden door een hamer. Zijn leerlingen werken verder vanuit een boot, maar er komt een storm op, die de boot doet zinken. Door zijn gebed kan iedereen ongedeerd aan wal komen.

Hubertus lijdt aan zijn hand. Hij reciteert daarbij vaak de psalm ‘Miserere mei, Deus’. Op een nacht verschijnt hem een engel van God en zegt: “In gevaren hebt gij mij aanroepen, en heb ik u bevrijd en verhoord.” “In uw moeilijkheden zal ik u aan het eind van dit jaar wegnemen en gij zult mij verheerlijken.” Hubertus prent in zijn geheugen wanneer dit gebeurde en vertelt het aan enkele leerlingen. Hij bidt op het graf van Lambertus en hij bepaalt de plaats in de kerk van de H. Petrus waar hij begraven wil worden.

Dan vragen mensen in Brabant om er hun kerk te consacreran. Hij preekt daarbij drie volle uren. Hij spoort iedereen aan om boete te doen en de geboden te onderhouden. Hij spreekt over de beloning in de hemel en vermaant allen Jezus Christus en deze woorden trouw te blijven. Dezelfde avond vertrekt hij, maar krijgt koude koortsrillingen. Daarom wordt hij naar een huis gebracht, waar hij nog een week te bed ligt en de psalmen bidt. Hij heeft duivelse aanvallen te verduren en kan niet slapen. Een leerling vraagt hij om wijwater, gewijd zout en gewijde olie te brengen tegen de duivel die daarop verdwijnt. Op vrijdag is hij stervend en komt zijn zoon Floribertus aan. Hij heeft juist een credo en Onze Vader gezegd, dan geeft hij zijn geest. Velen komen, treurig over het verlies van hun vader in het geloof, maar blij om zijn grote heiligheid. Het is 30 mei van het jaar 727.

Van Fura in Brabant (men denkt Tervuren) waar hij stierf, wordt zijn lichaam in processie naar Luik overgebracht. Hij wordt begraven daar waar hij het zelf aangeduid heeft in de kerk van de H. Petrus. In 743 wordt op 3 november zijn graf geopend door zijn zoon Floribertus, die hem is opgevolgd als bisschop, en komt er een heerlijke geur uit. In 825 opnieuw vindt Bisschop Walcandus met een grote volksmassa St. Hubertus ook nog zo gaaf als op de dag van zijn begrafenis. Hij laat hem naar het klooster Andage in de Ardennen overbrengen, een grote menigte begeleidt hem. In St. Hubert toont hij zijn macht bij de goede God door ontelbare wonderen. Er komt een ware bedevaart op gang. Zijn relikwie is sinds de Franse revolutie verdwenen, maar zijn herinnering is nog steeds onlosmakelijk met het stadje en haar grote kloosterkerk verbonden. Ieder jaar wordt op zijn feest op 3 november het Hubertusbrood gewijd tegen hondsdelheid. Hij is de patroon van de jagers.

BRONNEN

- [Acta Sanctorum: 3. November - Ökumenisches Heiligenlexikon](#) bij Hubertus
- *Les Petits Bollandistes* door Giry en Mgr. Paul Guerin, Bloud et Barral, Parijs 1878, bij 3 november.
- *Belgique Catholique*, deel 1, door P. Smet S.J., C.J. Fonteyn, Leuven 1852, blz. 234-237.

Aankondigingen

WO 9.11 Militia Immaculatae voor mannen
Bijeenkomst MI in Antwerpen
—H. Mis om 20.00 u.

ZO 13.11 E.K.-Bijeenkomst
in de Hemelstraat

ZA 19.11 Parochiale recollectie
7.30 – 17.15 u. (zie hieronder)

ZO 20.11 JKI-Bijeenkomst
in de Hemelstraat

ZO 4.12 Sinterklaasfeest in de Hemelstraat
Zie blz. 8.

DO 8.12 Processie van de Onbevleete Ontvangenis te Brussel
(zie hieronder)

ZA 10.12 JKI Internationaal weekend
tot 11 december – van 15 tot 30 jaar (zie blz. 8)

ZA 27.12 E.K.-Kerstkamp te Moergestel
(NL) tot 29 december (zie blz. 13)

ZO 8.01 Gezinsdag: *De Heilige Familie*
met een lezing van E.H. Grün over:
"Huwelijk midden in de storm" – zie blz. 5.

Catechismus voor volwassenen
Antwerpen: vrijdag 11, 18 & 25 november;
vrijdag 9 & 16 december
Gent: 2de & 4de Zondag van de maand na de Hoogmis

Gods bestuur
en Voorzienigheid,
vertrouwen en
overgave

Parochiale
inkeerdag
zaterdag 19 november 2022

07.30 Morgengebed en meditatie
08.15 Ontbijt - gezamenlijk en in stilte
09.30 Voordracht en meditatie
10.45 Biechtgelegenheid
11.30 H. Mis
12.30 Picknick (of soep met brood)
13.30 Voordracht en meditatie
15.15 Lof met rozenhoedje en hernieuwing
toewijdingen M.I. of andere
16.30 Napraten met koffie - 17.15 Einde

DEELNAME €10: inschrijven gewenst t.e.m. do 17 nov.
bij E. H. Verlinden: hemelstraat.info@fsspx.be

**PROCESSIE TER ERE
VAN O.L.VROUW
(ONBEVLEETE ONTVANGENIS)
IN DE STRATEN VAN BRUSSEL**

18.00 u Gezongen H. Mis
19.15 u Kaarsenprocessie

**DONDERDAG 8
DECEMBER 2022**

**SINT-JOZEFKERK
FRÈRE-ORBANSQUARE, 1000 BRUSSEL**
WWW.FSSPX.BE

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

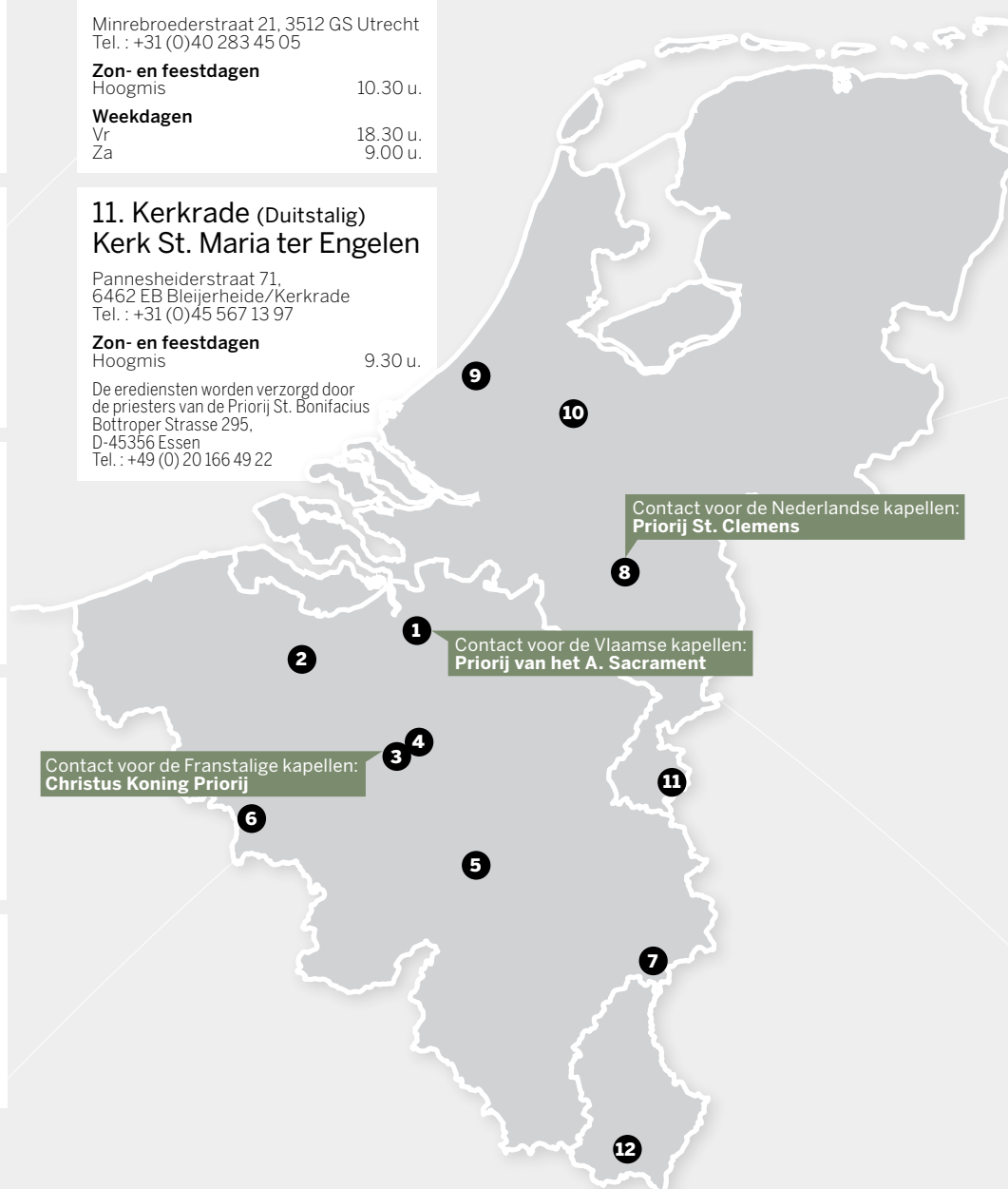
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.